

не са намбрятъ векилити и чиновниците на градската каса.

Осми членъ. — За да са държи тефтеръ и да са записуватъ приходи и расходити на градските каси, трѣбува да има по единъ писаръ за турски и за български. Ако помѣжду избранити за градските каси векили има хора дѣто да можатъ да пишатъ, тая работа ще са извършува отъ тѣхната страна. Ако нѣма; ще са намбри нѣкой отъ вънъ, на когото можатъ да иматъ увѣреніе, за единъ день въ недѣлята, сиречь за четирь дни въ мѣсецътъ да дохожда да извършува каквото има да са пише и да брои пари.

На тогози човѣка заплатата ще са посрѣща отъ това, дѣто, който зема на заемъ отъ санджкѣтъ, освѣнъ дѣто ще плаща на тоя санджкѣ по единъ на стотѣхъ лихва, ще плати само единъ пѣтъ, когато му са теслиматъ парити отъ санджкѣтъ, и то: единъ грошъ, за сѣки сто грошове, ако сумата бѣде отъ сто до хиляди грошове;